

HOLLER LÁSZLÓ
festőművész

Budapesten született 1938-ban.

A Soproni Tanítóképzőben szerzett oklevelet 1957-ben, majd 1970-72-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatója volt.

A rajzolás és festés alapjait Tolcsvai Nagy Géza szabadiskolájában tanulta Sopronban.

1960-ban költözött Hódmezővásárhelyre, azóta itt él.

40 évig tanított a vásárhelyi iskolákban.

35 éve a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola egyik szakmai vezetője.

1962-ben állított ki először a Tornyai János Múzeumban. Azóta szerepel rendszeresen a Dél-Alföldi Tárlatokon, Tavaszi Tárlatokon és a Vásárhelyi Őszi Tárlatokon.

Részt vett a vásárhelyi művészek bemutatkozásain és egyéb közös kiállításokon itthon és külföldön.

Alkotásai magán- és közgyűjteményekben egyaránt megtalálhatók.

Köztéri munkái (kerámiaképek), pannói az országban több helyen láthatók.

Pedagógiai és művészeti tevékenységét többször elismerték.

1977. Ifjúsági Nívódíj

1985. Szocialista Kultúráért kitüntetés

1995. Hódmezővásárhely Községi Társaságért kitüntetés

1999. Karácsony Sándor-díj

2000. Vásárhelyi Őszi Tárlat

Hódcsillag Szövetkezet munkajutalma

2001. Vásárhelyi Őszi Tárlat

SzTE Mezőgazdasági Főiskolai Kar munkajutalma.

2012. Pro Urbe-díj Hódmezővásárhely

Honlapja:

www.holler.hu

LÁTOGATÓBAN HOLLER LÁSZLÓNÁL

A hangulatos, rendezett műteremből meghitt kilátás nyílik a pihenőkertre, mely a jó gazda gondosságával alakított ki, ahol harmónia és békeség fogadja a látogatót. E felemelő miliőben — Holler László festőművész, pedagógus és elkötelezett teremétszerető alkotóval és feleségével Holler Lászlóné pedagógussal — csak az idő töredékét képes érzéklni az ember, amíg körvonalazódik a művészi hitvallás...

Mikor fest a festő?

Mindig. Ecset nélkül is. Bármit csinál. Még „akkor” is. Keresi a szépet és jót. Kíváncsi és megőrzi a számára fontosat. Készen a „nagy mű” megalkotására.

Én, ha csak lehettem, a kora reggeleket kedvelem főim, bakraim között töltöm. Ez a hely, egy élő kompozíció. Állandóan változik. Soha nem készül el. Amikor rendezem, gondaxom, gyönyörködhetek a duzzadó növényekben, a gyenge kibomló levelekben, virágokban, a termések kialakulásában, érésében, az őse táska, kúsa síneiben. A huja vegetáció síne, illata, a víz csabagása, felüdit testet, lelket. A hely hangulata élénkít, munkára ösztönöz. Kertünk annak a nagy természetnek egy kicsi utánzata, ahol a legfőbb kertész maga a Teremtő.

A legszínesebb világ az álomvilág. Ott után minden megtörténhet, akár a mesékben. Van egy kisgyerek - korom óta visszatérő álomom. Táska színes lepkéket kergetek, meg fényes bogarakat. Soha nem érem utal őket.

Mikor felébredek, a reménytelen hajsa folytatódik. Nem talállok választ a létetés fontos kérdéseire. A nagy mű elkészülése is egyre késik. De scaporadnak a terveim. Csak ki ne fussak az időből!

És vajon meddig fest a festő? Amíg végleg le nem csukja a szemét? Vagy utána is? Ott is? Ki tudja? Élőbb - utóbb kiderül.

Jéruzsálem